

Canal **Vivo**

www.lavanguardia.com/vivo

Salut mental

El dret al fracàs: com aconseguir que l'exigència i l'èxit deixin d'angoixar-nos

Canal **Natural**

www.lavanguardia.com/natural

Medi ambient

Setge a Greenpeace als EUA: demanda històrica de 300 milions contra l'oenagè

Canal **Moveo**

www.lavanguardia.com/motor

Seguretat viària

Quina és la multa per portar una moto més potent del que permet el teu carnet de conduir?

TRIBUNA

Cinc anys de la covid: què serà, serà...

Antoni Trilla

Hospital Clínic-Universitat de Barcelona-ISGlobal

El març del 2021, *La Vanguardia* va publicar un article titulat *Què serà, serà*. La lletra d'aquesta cançó (*Què serà, serà, whatever will be, will be...*) interpretada per Doris Day a la pel·lícula d'Alfred Hitchcock *L'home que sabia massa* (1956), adverteix que ningú no pot saber amb certesa què li passarà l'endemà.

Avui, cinc anys després de l'inici de la pandèmia de la covid, som en una fase de transició incerta. La malaltia encara no és estacional ni endèmica. El virus SARS-CoV-2 continua sent un objectiu mòbil i difícil, que va uns passos al davant de nosaltres. No podem anticipar amb precisió els possibles augments de casos ni l'evolució del mateix virus, la seva capacitat d'evadir la resposta immunitària o la transmissibilitat. Les característiques clíniques de la malaltia han canviat, enmig d'un panorama immunitari molt diferent del que teníem el 2020.

Tampoc no podem assegurar quin tipus de relació establim finalment amb aquest coronavirus. Un escenari possible, i més probable, és un de semblant a la grip. En aquest cas, la covid es convertiria en una malaltia endèmica (hi haurà casos regularment) amb pics epidèmics estacionals (tardor-hivern) o no tan estacionals. La càrrega de malaltia per la covid podria ser moderada. Amb el pas dels anys, el nostre sistema immunitari s'adaptarà més al coronavirus. Hi continuarà havent casos, malgrat que potser més lleus.

Aquesta va ser l'opinió del 90% d'experts consultats sobre la qüestió per la revista *Nature* el 2021. Un segon escenari possible, i menys probable, és aquell que trobarem semblant al refredat comú. La covid es convertiria en una malaltia endèmica lleu, més semblant potser a les infeccions respiratòries produïdes per altres coronavirus. En aquest escenari, la càrrega de malaltia podria ser moderada o baixa. No sabem quant de temps (proba-

laltia, especialment els casos greus i morts (cada vegada menys freqüents) relacionades amb la covid, i fer servir les millors mesures de prevenció possibles. Les vacunes actuals davant la covid ens protegeixen contra casos greus, ingressos hospitalaris i morts. Tot i això, no eviten la transmissió del virus ni proporcionen protecció prou duradora, de manera que cal esperar que el virus continuï propagant-se periòdicament. Hi ha nous tractaments i

vacunes en investigació clínica que, si demostren la seva seguretat i efectivitat, ajudaran a reforçar les estratègies de prevenció i control. També cal modernitzar i reforçar els sistemes de vigilància epidemiològica (poblacional, de les aigües residuals, seqüenciació genètica del virus, sistemes d'intel·ligència artificial).

La campanya de vacunació davant la covid no ha aconseguit bons resultats aquesta temporada. Amb prou feines s'ha superat el 38% de cobertura de tota la població en risc a què es recomana aquesta vacuna, quan la xifra a arribar és del 75%. Per revertir aquesta tendència a la baixa, necessitem més inversió i estratègies de comunicació i informació més pràctiques, originals i flexibles, que promoguin i facilitin la vacunació.

En resum, i simplificant en excés, la situació actual és molt millor que la de fa cinc anys. Tot i això, en les condicions actuals la població de més risc necessitarà dosis de reforç periòdiques de vacunes actualitzades, per intentar que el coronavirus, encara que ens encomani, causi només una malaltia lleu o moderada i n'evitem també les complicacions, entre les quals, la covid persistent. La vacunació davant la covid restaura i millora la nostra protecció davant aquesta malaltia.

No s'ha d'oblidar el que vam viure tots. Cal recordar-ho i preparar-se sempre. No podem repetir el passat. Tampoc no podem predir el futur, però sí que podem provar d'influir-hi, tant individualment com col·lectiva. Acabo com ho feia el 2021: amb Doris Day i la seva pregunta, *Què serà, serà*, amb un esplèndid somriure i un to positiu. Si tots aconseguim fer les coses bé, el que serà, serà millor, de ben segur.

THOMAS PETER / REUTERS

Vigilants davant de l'Institut de Virologia de Wuhan el 3 de febrer del 2021

**Aquesta temporada
amb prou feines
s'ha vacunat un 38%
de la població en risc**

blement anys o dècades) podem trigar a tenir algun d'aquests escenaris. Un tercer escenari, en què el SARS-CoV-2 desapareix de la faç de la Terra, sembla molt poc probable. Tampoc no és probable que tornem a un escenari com el que vam viure el 2020.

En la fase actual, la nostra societat ha d'acceptar la càrrega anual de ma-

La patronal de residències critica la falta de professionals i d'integració sociosanitària

REDACCIÓ Barcelona

Cinc anys després de l'aparició del primer cas de covid a Catalunya, la patronal de residències (ACRA) alerta contra la falta d'integració sanitària als centres i la falta de recursos i personal d'infermeria per poder afrontar tant possibles noves pandèmies com l'envelliment de la població.

És el missatge que han enviat

dilluns en roda de premsa la presidenta de l'ACRA, Cinta Pascual, i el director d'estratègia de la patronal de residències, Toni Andreu. La direcció de la patronal va dedicar unes paraules de record per als més de 10.000 morts als centres i per al personal que es va enfrontar amb la covid.

La llei que permetrà la integració sociosanitària continua pendent del debat i l'aprovació al Parlament, va assenyalar

Pascual. Més enllà d'aquesta norma, el fre per a aquesta integració de l'atenció primària a les residències té a veure amb el fet que "no hi ha personal" d'infermeria disponible, especialment pels "pitjors salaris" d'aquests professionals en comparació amb els sous dels centres sanitaris.

L'ACRA, que aplega el 70% dels recursos assistencials per a gent gran a Catalunya, ha quantificat en 1.000 milions d'euros els diners necessaris per equiparar sous i "fer més atractiva la feina" del minvant personal de residències en un context d'envelliment de la població. "El 2030 es necessitaran 2,5 milions d'infermeres a Europa", va apuntar Andreu.

Pascual va assenyalar que

l'administració catalana "dona suport" a les residències i que se sent confiada que el Govern de Salvador Illa permetrà avançar en les seves peticions. El Govern demana "quatre o

**L'ACRA xifra
en 1.000 milions
els diners que calen
per equiparar els
salaris d'infermeria**

cinc anys". "Les conselleries de Salut i Drets Socials ens fan costat, tot i que ens demanen temps perquè no hi ha pressupost. Ens diuen que en quatre o cinc anys s'augmentaran els sa-

laris", va afirmar. Sobre les lliçons apreses cinc anys després, l'ACRA incideix en el fet que, en un primer moment, no es consideressin essencials les residències i no fossin prioritàries, per exemple, per repartir material sanitari.

A propòsit de l'autocrítica, Pascual va destacar que "potser es va ser molt restrictiu amb la falta de permisos perquè els usuaris de residències es poguessin veure i fins i tot acomiadar-se dels seus familiars".

A Catalunya, durant els disset mesos de la pandèmia de covid hi va haver 2,6 milions de persones afectades i al voltant de 28.000 morts (10.229 defuncions estimades en residències).●